

मंहतानां समुच्चयः । (यथा, श्रीकण्ठचरिते ।
६ । १८ ।
“नीरन्वनिर्द्युत्सुमनोनिकम्भ-
काशायपट्टप्रणवाद्देशिकः ॥”)
निलयः । (यथा, मनुः । १ । ३६ ।
“एते मनुस्तु सप्तान्यानखजन् भूरितेजसः ।
देवान् देवनिकायांश्च महर्षींश्चामितौजसः ॥”)
परमात्मा । इति मेदिनी । ये, ८० ॥
निकायः, पुं, (निनीयतश्चिन्तु धान्यादिकमिति ।
नि + चि + “पायसांनान्यनिकायार्थेति” ३ । १ ।
१२६ । इति ख्यत्प्रत्ययेन निपातनात्
साधुः ।) गृहम् । इत्यमरः । २ । २ । ५ ॥
(यथा, भट्टः । ६ । ६६ ।
“न प्रयायो जनः कश्चिद्विषयं तेष्वितिष्ठति ।
देवकार्यविधाताय धर्मदोषी महोदये ॥”)
निकारः, पुं, (नि + क् + घञ् ।) विप्रकारः ।
अपकारः । उत्कारः । धान्यासोर्द्ध्वक्षेपणम् ।
इत्यमरभरतौ ॥ खलीकारः । इति स्वामी ॥
धिकारः । इति शब्दमाला ॥
निकारणं, स्त्री, (निकारयति क्लिप्ताद्यनेनेति ।
नि + क् + णिच् + ल्युट् ।) मारणम् । वधः ।
इत्यमरः । २ । ८ । ११२ ॥
निकासः, त्रि, (निकासते शोभतेनेन इति ।
कास दीप्तौ + करणे ल्युट् ।) नौकाशः । इत्य-
मरटीका ॥ (तालशकारान्तोऽपि दृश्यते ॥)
निकुञ्चकः, पुं, (निकुञ्चतीति । नि + कुञ्च
कौटिल्ये + क्तुल ।) परिमाणविशेषः । कुडव-
पादः । स च प्रखन इति ख्यातः ; इति भरत-
धृतसर्वस्वम् ॥ वाजीरट्टः । इति भावप्रकाशः ॥
(जलवेतसः । तत्पर्यायो यथा,—
“निकुञ्चकः परिधाधो नादौ जलवेतसः ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
निकुञ्चितं, स्त्री, (नि + कुञ्च + क्तः ।) अङ्ग-
हारान्तर्गतशिरविशेषः । यथा,—
“आकम्पितं कम्पितं धृतं विधुतमेव च ।
परिवाहितमाधूतमवधूतं तथाञ्चितम् ॥
आकुञ्चितं पराट्टतसुन्विन्नश्चाप्यधोगतम् ।
लोलितं प्रकृतञ्चेति चतुर्दशविधं शिरः ॥”
इति सङ्गीतदामोदरः ॥
निकुञ्जं, पुं स्त्री, (नितरां कौ पृथिषां जायते इति ।
जन् + ङः । ऐघोदरादित्वात् सुमागमे साधुः ।)
कुञ्जम् । इत्यमरः । २ । ३ । ८ ॥ (यथा,
आर्यासप्तशत्याम् । ४६६ ।
“रचिते निकुञ्जपत्रैर्भिञ्जुकपात्रे ददाति साव-
ज्ञम् ।
पञ्चेतमपि सुतीक्ष्णश्यासकडुण्यं वधूरत्नम् ॥”)
निकुञ्जिकाब्जा, स्त्री, (निकुञ्जिका कुञ्जोद्भवा
अब्जा ।) कुञ्जिकाहृत्प्रभेदः । तत्पर्यायः ।
कुञ्जिका २ कुञ्जवल्ली ३ । इयं गुण्येः श्रीवल्ली-
सदृशी । इति राजनिर्घण्टः ॥
निकुम्भः, पुं, कुम्भकर्मण्युक्तः । (यथा, रामायणे ।
६ । ७५ । ४६ ।

“स कुम्भश्च निकुम्भश्च कुम्भकर्णाम्भजादुभौ ।
प्रेषयामास संक्रुजो राक्षसैर्वह्निभिः सह ॥”)
दन्तिकाहृत् । इति मेदिनी । मे, १० ॥
(अस्त्र पर्यायो यथा,—
“चिन्नादन्तो निकुम्भः स्यादुपचिन्ना मुकूलकः ।
दाक्षायणी विशल्या च तथोद्भवरपर्ययपि ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
(प्रकादस्य पुत्रांशेषः । यथा, महाभारते ।
१ । ६५ । १६ ।
“प्रकादस्य त्रयः पुत्रा ख्याताः सर्वत्र भारते ।।
विरोचनश्च कुम्भश्च निकुम्भश्चेति भारते ॥”
दभोः पुत्राणामन्वतसः । यथा, तच्चैव । १ ।
६५ । २५ ।
“निचन्द्रश्च निकुम्भश्च कुपटः कुपटस्तथा ।
शरभः शूलभक्षैव स्वर्गाचन्द्रमसौ तथा ।
एते ख्याता दनोर्चेषु दानवाः परिकीर्तिताः ॥”
खनामख्यतः क्षीरयविशेषः । इति सप्त्यादि-
खण्डे । ३४ । ४४ ॥ महादेवस्य पार्श्वोदर-
विशेषः । यथा, हरिवंशे । २६ । ४५ ।
“पार्श्वे तिलन्तमाहूय निकुम्भमिदमजवीत् ।
गणेश्वरपुरीं गत्वा शूर्वां वाराणसीं कुरु ॥”
तथा च रघुः । २ । ३५ ।
“अवेहि मां किङ्करमष्टमूर्तेः
कुम्भोदरं नाम निकुम्भाभ्रजम् ॥”
स्कन्दस्य सैनिकविशेषः । यथा, महाभारते ।
६ । ४५ । ५३ ।
“ऋष्यु नामानि चाप्येषां येऽप्ये स्कन्दस्य
सैनिकाः ।
विविधायुधसम्पन्नाश्चिन्नाभरणवर्मिणः ।
प्रकुकर्यां निकुम्भश्च पद्मः कुसुद एव च ॥”
हर्यश्चपुत्रविशेषः । यथा, हरिवंशे । १२ । २ ।
“धौस्तुमारिर्दंष्ट्रास्तु हर्यश्चस्तस्य चात्मजः ।
हर्यश्चस्य निकुम्भोऽभूत् चतुर्धर्मरतः सेदा ॥”)
निकुम्भाख्यबीजं, स्त्री, (निकुम्भाख्यस्य दन्तिका-
हृत्स्य बीजवत् बीजं यस्य ।) जयपालः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (जयपालशब्देऽस्य
गुणादिकं ज्ञेयम् ॥)
निकुम्भितं, स्त्री, शब्दविषयकाद्योत्तरशतकरणान्त-
र्गतकरणविशेषः । यथा, सङ्गीतदामोदरे ।
“करणानानु सर्वेषां सामान्यं लक्षणम् ।
प्रायो वामकरो वक्षःस्थितोऽभ्यः पुरतोऽनुगः ॥
पादाभ्यां करणं ज्ञेयं तदिहाद्योत्तरं शतम् ।
निकुम्भितं पार्श्वक्रान्तमतिक्रान्तं विवर्णकम् ॥
विदादुम्भान्तं गजक्रोडं क्रान्तश्च गरुडभुतम् ॥”
निकुम्भो, स्त्री, (निकुम्भ + गौरादित्वात् ङीष् ।)
रन्तीहृत् । इति राजनिर्घण्टः ॥
निकुरर्म, स्त्री, (निकुरतीति । नि + कुर + वाह-
लकात् अन्च् ।) सन्धः । इत्यमरः । २ ।
। ४० ॥ (पुंलिङ्गेऽपि दृश्यते । यथा, श्रीकण्ठ-
चरिते । १८ । ४० ।
“आरक्तगण्डरुचिर्विदमदखभाजो
यस्यास्ति फेननिकुरम्भ इवाद्वाहासः ॥”)

निकतः, त्रि, (नि + क्त + क्तः ।) प्रत्याख्यातः ।
शूटः । इत्यमरः । ३ । १ । ४६ ॥ वक्षितः ।
नीचः । इति मेदिनी । ते, ११६ ॥
निकतिः, स्त्री, (नि + क्त + क्तः ।) भर्त्सनम् ।
क्षेपः । शूटः । शाब्दम् । इति मेदिनी । ते,
११८ ॥ (यथा, किराते । १ । ४५ ।
“न समयपरिरक्ष्यं क्षमन्ते
निकतिपरेषु परेषु भूरिघान्तः ॥”)
दैन्यम् । इति शब्दरत्नावली ॥
निकटः, त्रि, (नि + क्त + क्तः ।) अधमः ।
इत्यमरः । ३ । १ । ५४ ॥ जात्याचारदि-
निन्दितः । इति भरतः ॥
निकेतः, पुं, (निकेतति निवसत्यस्मिन्निति । नि +
कित निवासे + अधिकरणे घञ् ।) निकेतनम् ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, देवीभाग-
वते । ४ । ११ । १२ ।
“तदद्य विनयं क्लवा सामपूर्व्यं हृलेन वै ।
तिलध्वं स्वर्गिकेतुषु मदागमनकाङ्क्षया ॥”)
निकेतनं, स्त्री, (निकेतति निवसत्यस्मिन्निति । नि
+ कित + अधिकरणे ल्युट् ।) गृहम् । इत्य-
मरः । २ । २ । ४ ॥ (यथा, देवीभागवते ।
१ । २० । ४२ ।
“विसर्जिताथ सा तेन गता शाल्वनिकेतनम् ।
उवाच तं वरारोहा राजानं मनसेधितम् ॥”)
पलाखौ, पुं, इति शब्दचन्द्रिका ॥
निकोचकः, पुं, (निकोचति शब्दायते । नि + कुच
शब्दे + क्तुन् ।) अङ्कोटहृत् । इत्यमरः । २ ।
४ । २६ ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४६ ।
“वातामासोऽभिषुक्तं मुकूलकनिकोचकम् ।
उरुमाणं पिथालश्च षण्डं गुह्यशीतलम् ॥”
इति वाभटे सूत्रस्थाने षष्ठ्याध्याये ॥)
निकोचकः, पुं, (निकोचकः + एघोदरादित्वात्
चस्य ङः ।) निकोचकः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ (यथा,—
“तिलः पिथालाभिषुक्तौ विभीतका-
श्चिन्नाभयैरखमधूकसर्षपाः ।
कुसुम्भविल्वारकमलकातन्वी-
निकोचकासोऽङ्कुरङ्गप्रियुजाः ॥
क्षेहाश्रयास्थावरसंज्ञितास्तथा-
स्युर्जङ्गमा भन्त्यख्यगाः सपत्न्याः ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने त्रयोदशोऽध्याये ॥)
निकणः, पुं, (नि + कण् शब्दे + “कणो वीणायाश्च ।”
३ । ३ । ६५ । इति अप् ।) वीणाया अन्यत्र
च किन्नरादेः शब्दः । तत्पर्यायः । निकायः २
कायः ३ कायः ४ कायनम् ५ । इत्यमरः । १ । ७
२४ ॥ प्रादेरप्युपसर्गादुत्तरस्य कणधातोः
प्रकायः ६ प्रकणः ७ इत्यादयः प्रयोगा भवन्ति ।
आदिना सुकणः सुकणः उपकायः उपकणः
इत्यादयः । इति भरतः ॥